

درباره انتخابات ایالات متحده: سیاست روسیه پس از ۲۰۱۶

جاکوب پاراکیلاس در مقاله «درباره انتخابات ایالات متحده: سیاست روسیه پس از ۲۰۱۶» به موضوع انتخاب ترامپ و روابط آمریکا و روسیه پرداخته است. این مقاله در سال ۱۳۹۵ توسط مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری ترجمه شد.

با گذشت سه سال از دوران ریاست جمهوری ترامپ، بازخوانی مقاله اندیشکده چشم‌هاوس ( ) در سال ۲۰۱۶ نشان خواهد داد آن چه امروز اتفاق افتاده تا چه اندازه توسط اندیشکده‌ها پیش‌بینی شده بود.

متن حاضر پیش از نهایی شدن کاندیداهای دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه آمریکا نوشته شده و دیدگاه‌های نامزدهایی نظیر هیلاری کلینتون، تد کروزر، برنی سندرز و دونالد ترامپ در آن بررسی شده است. نتایج انتخابات اکنون مشخص شده و دونالد ترامپ در قدرت قرار گرفته است و بنابراین آگاهی از دیدگاه‌های سه نامزد دیگر فقط به جهت شناخت دیدگاه‌های نمایندگان نزدیک به دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه اهمیت دارد اما همان گونه که متن نیز تأکید می‌کند، دونالد ترامپ دیدگاه‌هایی متفاوت از جریان اصلی سیاست خارجی آمریکا دارد و اهمیت متن نیز در تحلیل روندها و تغییراتی است که احتمالاً با حضور ترامپ در کاخ سفید ایجاد خواهد شد. جاکوب پاراکیلاس در خصوص سیاست خارجی ترامپ در قبال روسیه بر موارد زیر تأکید می‌کند.

کروز یا کلینتون در صورت ریاست جمهوری، حضور نظامی آمریکا در اروپا را تقویت خواهند کرد تا مانع از اثرگذاری روسیه شوند، سندرز برای جلوگیری از پیشروی روسیه رویکردهای دیپلماتیک را در دستور کار خود قرار می‌دهد و این در حالی است که ترامپ به طور معناداری به دنبال عقب‌نشینی است.

ترامپ متمایل است نیروهای آمریکایی از کشورهای متحد خارج شده یا متحدان ملزم شوند در ازای حمایت استراتژیک، بهای آن‌را به صورت مالی یا به صورت متقابل بپردازند. اظهارات او به طور مشخص در مورد ناتو بیانگر آن است که او منافع حاصل از خروج از تعهدات ائتلافی را بسیار بیشتر از هرگونه منافع امنیتی ناشی از چنین تدابیری می‌داند.

ترامپ تنها نام تعداد اندکی از مشاوران سیاست خارجی خود را اعلام کرده است و تعداد اندکی از آن‌ها در ریاست جمهوری‌های قبلی خدمت کرده‌اند. به نظر می‌رسد که تنها یکی از آن‌ها (کارتر پیچ) در امور روسیه متخصص است و تا جایی که دیدگاه‌های او مشخص شده است، آن‌ها با ناتو بسیار مخالف‌تر از آنچه هستند که در محافل امنیت ملی حزب جمهوری‌خواه رایج است.

ترامپ نیز احتمالاً توافق را با وجود انتقاداتی که بر آن دارد حفظ می‌کند و اگرچه ممکن است سعی کند فرصت‌هایی برای شرکت‌های آمریکایی برای رقابت با هم‌تایان اروپایی خود در ایران ایجاد کند، اما این راهبرد، نقش روسیه را در آنجا تغییر

نخواهد داد.

ترامپ بیشترین انحراف را در استراتژی رابطه با روسیه طی ۷۰ سال گذشته خواهد داشت. تمایل آشکار وی برای ترسیم مرزهای منافع ملی آمریکا به گونه‌ای که درها را برای آزادی عمل روسیه در اروپا و خاورمیانه باز کند، او را در دسته‌بندی متمایزی در میان سیاستمداران آمریکا قرار می‌دهد. همچنین سیاست ترامپ بدان معنا است که به جای تلاش ایالات متحده برای دفاع از نظم جهانی فعلی و تلاش روسیه برای به‌چالش کشیدن آن، هر دو کشور به وضعیت موجود حمله خواهند کرد.

ترامپ در تلاش برای اجرایی کردن این سیاست (مثلاً با خارج کردن سربازان آمریکایی از اروپا) احتمالاً با مخالفت هر دو حزب در گنگره و همچنین در بوروکراسی اجرایی مواجه خواهد شد. اما او وقتی توسط رقبای خود به چالش کشیده شده است، علاقه‌ای به همکاری یا صرفنظر کردن از هدف خود نشان نداده است. بنابراین او احتمالاً چنین موانعی را رفع کرده و تلاش می‌کند سیاست‌های خود را از طریق دستورات اجرایی پیاده کند (که باز هم ممکن است گنگره آن‌ها را رد کند). این تنش، میزان تغییراتی که او می‌تواند در مسیر ایالات متحده ایجاد کند را محدود می‌کند، اما منجر به ایجاد نااطمینانی می‌شود و این اثباتی بر ادعای او است که آمریکا یک متحد سرگردان و غیرقابل اتکا است. این امر به نوبه خود انگیزه را برای روسیه فراهم می‌کند که بتواند در مورد اروپا، خاورمیانه و مسائل وسیع‌تری از امنیت بین‌الملل، جبهه بگیرد. کشورهای اروپای شرقی به طور مشخص باید تصمیم بگیرند با توجه به آن که ایالات متحده دیگر تمایل ندارد به آن‌ها در بازداری از پیشروی روسیه کمک کند، آیا می‌توانند جهت‌گیری غربی خود را حفظ کنند و همچنین کشورهای اروپای غربی ممکن است مجبور باشند در رابطه با این که تا چه حدی می‌توانند اتحاد خود را در مقابل تحریم‌ها و اوکراین حفظ کنند، تجدیدنظر جدی نمایند.

تأکیدات نویسنده، آن‌چه در مدت کوتاه ریاست جمهوری ترامپ آشکار شده، ماجرایی استعفا می‌کند، اما دلیل ارتباط با روسیه و گمانه‌زنی‌ها درباره اطلاع ترامپ از این ارتباطات و حساس شدن گنگره و بسیاری از سیاستمداران آمریکایی به رویکرد ترامپ و همکاری‌اش نسبت به روسیه، اهمیتی مضاعف به موضوع روابط آمریکا و روسیه دوران ترامپ می‌دهد. استعفا فلین نشان داد که ترامپ در پیش بردن راهبرد نزدیکی به روسیه راه آسانی در پیش نخواهد داشت.

به‌رغم وجود شواهدی دال بر تجدید رویه دیپلماتیک آمریکا در برابر روسیه در دوران ترامپ، به نظر نمی‌رسد که عمق اختلافات و تضاد منافع دو کشور با انتخاب دونالد ترامپ به ریاست جمهوری آمریکا برطرف شود. با این انتظار داریم که دولت جدید آمریکا تلاش بیشتری را برای نزدیک شدن و همکاری با روسیه در زمینه‌های اختلاف آغاز کنند ولی همچنان به موجب نگرش منفی مردم آمریکا به روسیه، انتظار می‌رود که گنگره، نرمش واشنگتن در برابر روسیه منتقدان سرسختی داشته باشد.

برای مطالعه و دریافت متن کامل این گزارش از لینک دانلود زیر استفاده کنید.